

การดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น
ตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย

พ.ศ.๒๕๕๘

ขอบเขตการบรรยาย

- ๑. วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย**
- ๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย**
- ๓. การรวบรวมหลักฐานและให้ผู้เกี่ยวข้องชี้แจง**
- ๔. ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย**
- ๕. ความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน**
- ๖. ความเห็นของ ก.จังหวัด**
- ๗. การออกคำสั่งลงโทษวินัย**

๑. วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย

๑. กระบวนการปกติ

๑.๑. ไม่ร้ายแรง

๑.๒. ร้ายแรง

๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. /
คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูล

ส่งเสริม/พัฒนา
ให้มีวินัย
(ว ๒)

๑. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

๒. สร้างขวัญกำลังใจ

๓. การจูงใจ

๔. กระทำการอื่นที่จะเสริมสร้างพัฒนาทัศนคติ
จิตสำนึก แลพฤติกรรม

ดำเนินการ
ทางวินัย
(ว๑๑)

หน้าที่ ผบช.
(๒๔)

ป้องกันไม่
ให้กระทำผิด
วินัย (ว๓)

๑. การแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่อง
ร้องเรียนกล่าวหา
๒. โดยการตั้ง กก.สืบสวนข้อเท็จจริง /กก.
สอบสวนข้อเท็จจริง/กก.ตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง

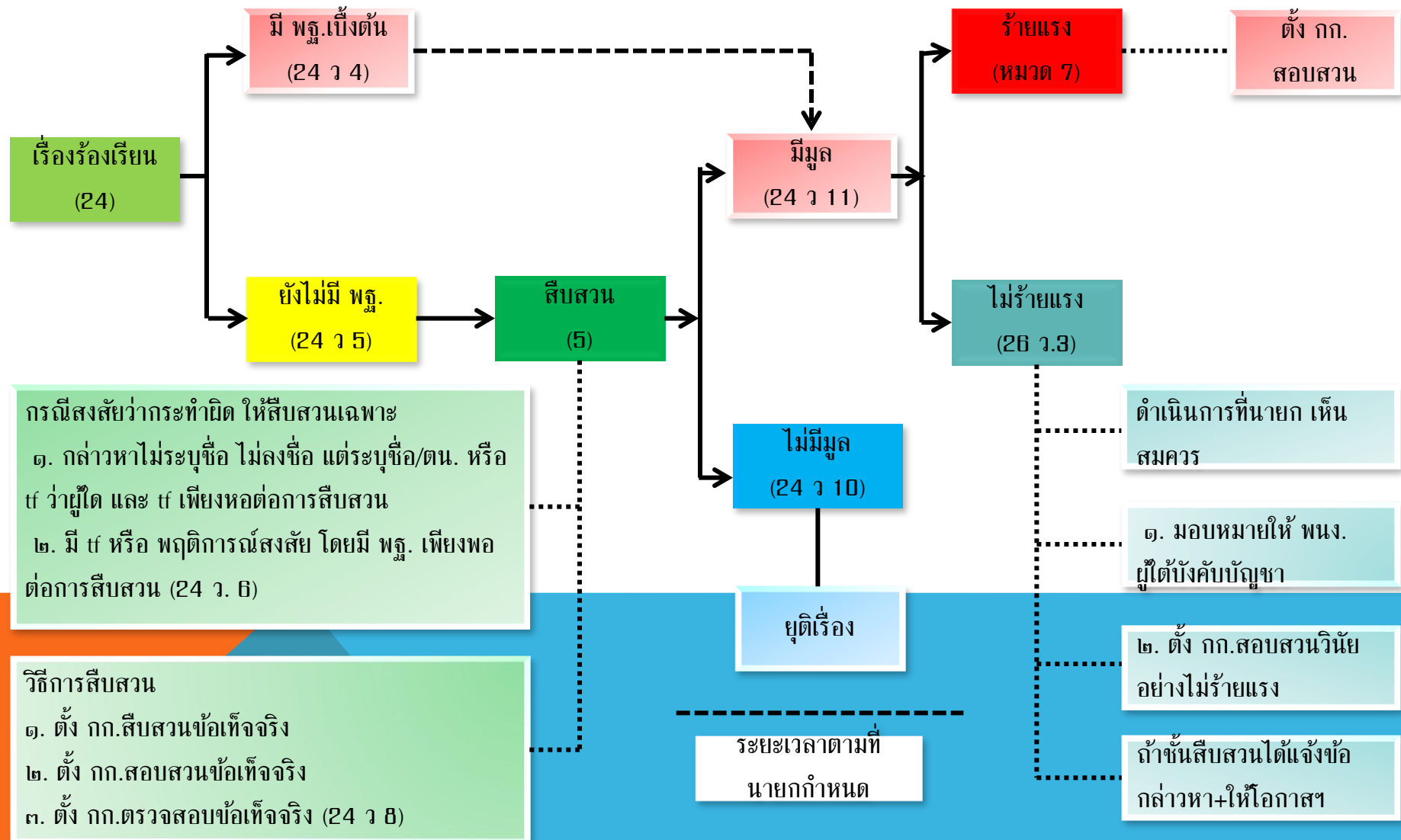
สืบสวน
ข้อเท็จจริง
(ว๕+ว๖+
ว๘)

๑. การเอาใจใส่

๒. สังเกตการณ์

๓. ขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

ผังวิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๔ วรรคสี่ เมื่อปรากฏกรณีมีมูล
ที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานเทศบาลผู้ใด
กระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐาน
ในเบื้องต้นอยู่แล้วให้นายกเทศมนตรี
ดำเนินการทางวินัยทันที

ข้อ ๒๔ วรรคห้า เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกเทศมนตรีรับดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

ข้อ ๒๔ วรรคหก กรณีเป็นที่สงสัยให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะ กรณี ดังนี้

(๑) ไม่ระบุชื่อผู้กล่าวหาแต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูก กล่าวหา หรือข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะทราบว่ากล่าวหาผู้ใด และ ข้อเท็จจริงพอที่จะสืบต่อได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อ ผบช.อันเป็นที่ สงสัยว่ากระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานพอที่จะสืบต่อได้

ข้อ ๒๔ วรรคแปด การสืบสวนตามวรรคห้า ทำโดย

- (๑) ตั้งสืบข้อเท็จจริง
- (๒) ตั้งสอบข้อเท็จจริง
- (๓) ตั้งตรวจสอบข้อเท็จจริง

ข้อ ๒๔ วรรคสี่ สืบตามวรรคห้าแล้ว ไม่มีมูลยุติเรื่อง มีมูลดำเนินการวินัยทันที

คำว่า **การสืบสวน** หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น
เพื่อประกอบการพิจารณาของนายก อบท. ว่าพยานหลักฐานเพียงพอที่เชื่อได้ว่า
ผู้นั้นกระทำผิดวินัย

กรณี

๑. ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดวินัย
 ๒. ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสอบสวนต่อได้ หรือ
 ๓. การกระทำนั้นไม่เป็นความผิดวินัย
- นายก อบท. ต้องตั้งยุติเรื่อง

ข้อ ๒๔ วรรคสิบเอ็ด กรณีมีมูลไม่ร้ายแรง

ดำเนินการตามข้อ ๒๖ วรรคสาม คือ

๑. อาจมอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน
๒. ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้

กรณีมูลร้ายแรง

ดำเนินการ สอบสวนตามหมวด ๗ (ตั้ง กก.สอบวินัย)

ข้อ ๒๔ วรรคสิบสอง ผบช.ละเลย หรือไม่สุจริต ถือว่าผิดวินัย
กรณีเป็นนายก อบท. ถือว่าไม่ปฏิบัติตามหน้าที่

ข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง กรณีมีมูลวินัยให้สอบสวน แจ้งข้อหา ให้โอกาส
ชี้แจง เว้นแต่ผิดชัดแจ้งตามหมวด ๖

วรรคสอง การชี้แจงให้ปากคำ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนาย
ที่ปรึกษา เข้าฟัง

วรรคสาม วินัยไม่แรง สอบตามเห็นสมควร

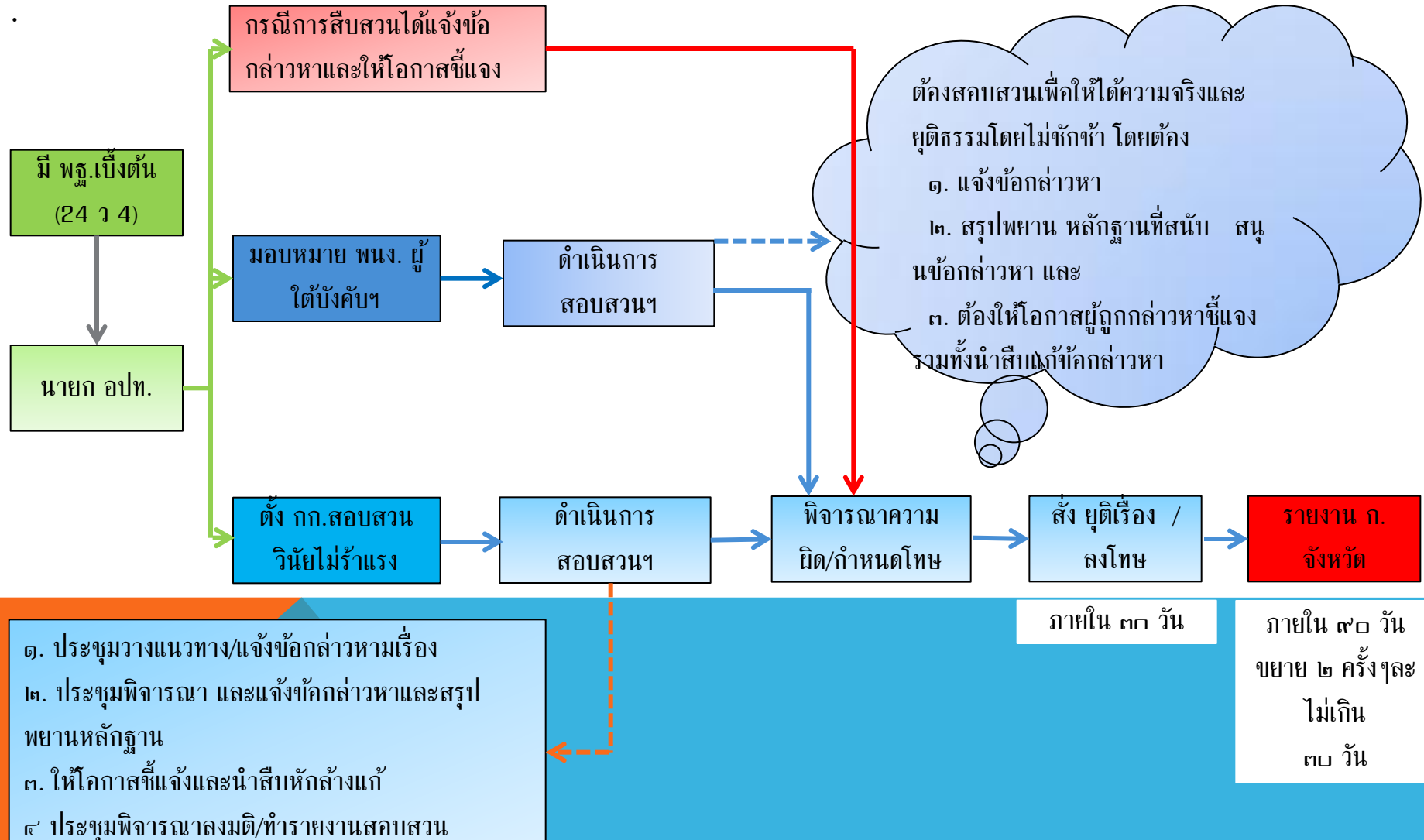
วรรคสี่ สืบตามข้อ ๒๔ วรรคห้า หากได้ให้ชี้แจงแล้ว จะลงโทษ
ตามข้อ ๘๕ (ไม่ร้ายแรงโดยไม่ตั้งสอบก็ได้)

วรรคห้า วินัยไม่แรงหากตั้ง กก.สอบ ให้อนุโลมตามหมวด ๗

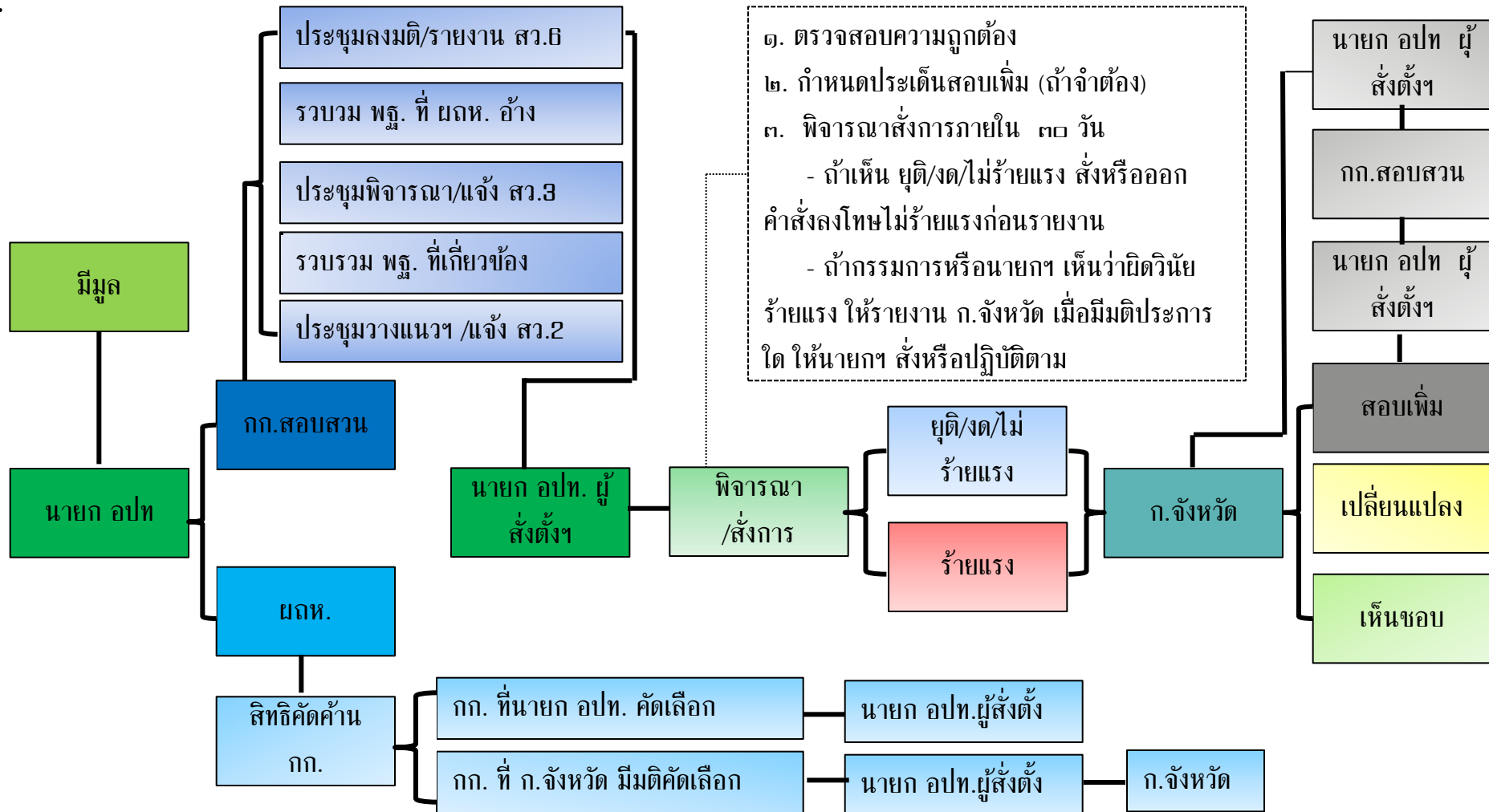
วรรคหก วินัยแรง ให้สั่งตั้ง กก.สอบสวนตามหมวด ๗

วรรคเจ็ด ทำตามวรรคสาม สี่ หก ถ้าผิดให้ลงโทษ ตามข้อ ๘๔
หรือ ๘๕ ถ้าไม่ผิด สั่งยุติเรื่องเป็นหนังสือ

ผังการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ผังการดำเนินการทางวินัยร้ายแรง

ข้อ ๒๘ ถูกกล่าวหาทำผิดแรง เป็นหนังสือต่อ
ผบช./นายก หรือ ผู้มีหน้าที่สืบตามกฎหมาย หรือ
ถูกฟ้องอาญา **เว้นประมาท** แม้ภายหลังออก
ราชการแล้ว **เว้นตาย** ดำเนินการวินัยได้เสมือนไม่
ออก ถ้าผิดไม่แรง ให้งดโทษ

วรรคสอง นายก ต้องตั้ง กก. ภายใน ๑๘๐

วัน นับแต่ออก หากพ้น ตั้ง กก. มิได้

๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสอบสวนวินัย

ข้อ ๔๕ คำสั่งตั้ง กก. ให้ตั้งจาก ข้าราชการในสังกัด จำเป็น/
ประโยชน์/เป็นธรรม อาจตั้งจากท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการ
พลเรือน โดยได้รับยินยอมก็ได้ ประธานตำแหน่งระดับไม่
ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่ ก.กลาง
กำหนด

วรรคสอง กก.สอบ ต้องมีนิติกร หรือ ผู้มีปริญญา
กฎหมาย หรือ ผ่านอบรมวินัย หรือ ประสพการณ์

คสาม จำเป็นจะมีผู้ช่วยเลขาข้าราชการ/
ลูกจ้างประจำ/ภารกิจ มีคุณสมบัติตามวรรคสองก็ได้

ข้อ ๔๕ วรรคสี่ ความปรากฏแก่ ก.จังหวัด ว่านายกเป็นคู่กรณีกับ
ผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาร่วม ให้ **ก.จังหวัด ตรวจสอบ**
หากพบจริง ให้แจ้ง ขอยินยอมต้นสังกัด แล้วมีมติคัดเลือก กก.
เพื่อให้นายก ออกคำสั่งตามมติ

วรรคห้า เมื่อ กก. ตามวรรคสี่ สอบเสร็จ ให้รายงาน ก.จังหวัด
เมื่อ ก.จังหวัดมีมติใด ให้นายกสั่งตามนั้น

วรรคหก เมื่อการแต่งตั้ง กก. แล้ว แม้ภายหลังประธาน
จะมีตำแหน่งระดับต่ำกว่า เทียบได้ไม่ต่ำกว่า ไม่กระทบ
การแต่งตั้งประธาน

ข้อควรระวังอย่างยิ่ง

ข้อ ๗๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าการตั้ง กก.สอบสวน ไม่ถูกต้องตามข้อ ๔๕ ให้การสอบสวนทั้งหมด เสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการ ขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

สาระสำคัญของคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวน

ข้อ ๕๐ คำสั่ง กก. ต้อง

๑. ระบุชื่อและตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา

๒. เรื่องกล่าวหา

๓. ชื่อและตำแหน่งผู้ได้รับตั้ง กก. และผู้ช่วย

วรรคสอง การเปลี่ยนตำแหน่งระดับผู้ได้รับ

แต่งตั้งไม่กระทำการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๕๑ มีคำสั่งตั้ง กก. ให้นายก ดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา โดยเร็ว

ไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ทำบันทึกลงวันที่ และสถานที่แจ้ง และลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมพยานไว้ ถ้าวินิจฉัยเป็นวัน
ทราบ ไม่อาจแจ้งได้โดยตรง หรือจำเป็น ให้ส่งสำเนา
ไปรษณีย์พื้น ๑๕ วัน นับแต่วันที่ส่งถือว่าทราบ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งตามวรรคหนึ่ง พร้อมเอกสาร

ให้ประธานลงลายมือรับทราบ

ข้อ ๕๔ ผู้ ถก. มีสิทธิค้าน กก. ถ้ามีเหตุไม่เป็นธรรม

วรรคสอง คัดค้านเป็นหนังสือ ยื่นต่อนายก ภายใน ๗ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง แสดงเหตุคัดค้านไว้ ให้นายก ส่งสำเนาคัดค้าน และวันที่รับค้านให้ประธาน กก. รวมไว้ในสำนวน

วรรคสาม มีเหตุผลให้สั่งผู้ถูกค้านพ้น ไม่มีเหตุผลให้สั่งยกค้าน โดยสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือค้าน พร้อมเหตุผล และส่งรวมไว้ในสำนวน

วรรคสี่ นายกไม่สั่งภายใน ๑๕ วัน ให้ผู้ถูกค้านพ้น กก. ให้เลขา กก.รายงานนายก เพื่อพิจารณาเลือกใหม่

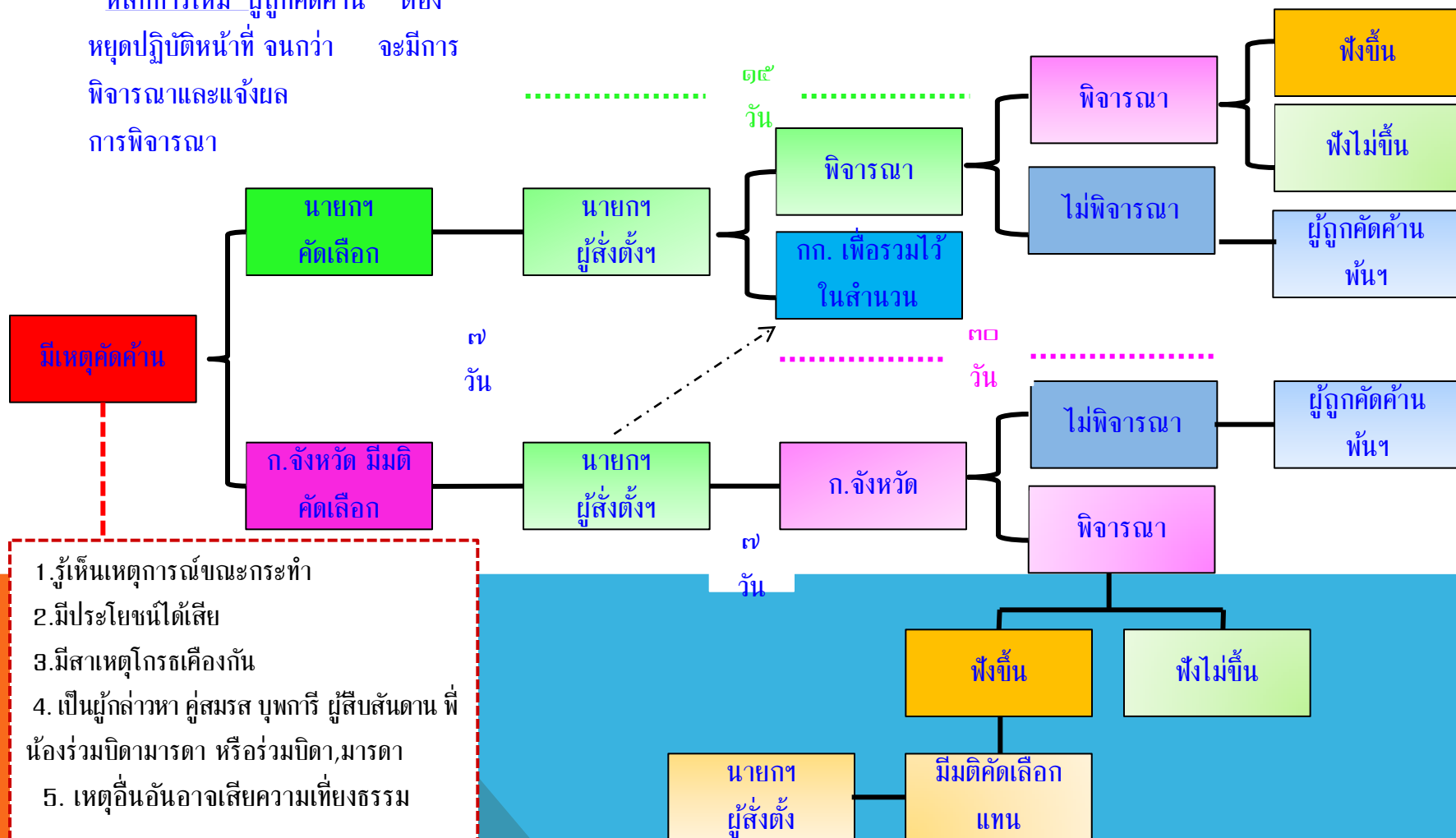
วรรคห้า การพ้น กก. ไม่กระทบถึงการสอบที่แล้วมา

วรรคหก กรณีคัดค้านที่นายกเป็นคู่กรณี ให้นายก เสนอคำค้านไป ก.จังหวัด ภายใน ๗ วัน นับแต่รับหนังสือ ก.จังหวัด พิจารณาโดยเร็ว ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับ มีผลประการใด นายก สั่ง ตามนั้น หาก ก.จังหวัด ไม่พิจารณาภายใน ๓๐ วัน ให้ผู้นั้นพ้น กก. ให้ ก.จังหวัดมีมติเลือก กก.

วรรคเจ็ด กรณีมีการคัดค้าน ให้ กก.หยุดหน้าที่ชั่วคราว จนกว่าการพิจารณาให้ทราบ

ผังการคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านกรรมการสอบสวน

หลักการใหม่ ผู้ถูกคัดค้าน ต้อง
หยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่า จะมีการ
พิจารณาและแจ้งผล
การพิจารณา

1. รู้เห็นเหตุการณ์ขณะกระทำ
2. มีประโยชน์ได้เสีย
3. มีสาเหตุโรคเดียวกัน
4. เป็นผู้กล่าวหา คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน ที่
น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา, มารดา
5. เหตุอื่นอันอาจเสียความเที่ยงธรรม

ข้อ ๕๕ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ
สอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูก
คัดค้านตามข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้น
รายงานต่อนายกตามข้อ ๕๔ วรรคสอง
และให้นำข้อ ๕๔ วรรคสาม วรรคสี่ และ
วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๓. การรวบรวมหลักฐานและให้ผู้เกี่ยวข้องชี้แจง

ข้อ ๕๓ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่
สอบสวนตามหมวดนี้ เพื่อแสวงหาความจริง
ในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความ
ยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน
วรรคสอง ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการ
สอบสวน

ระยะเวลาสอบสวน

ข้อ ๕๘ ให้ กก.ดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ประธานทราบคำสั่งดำเนินการประชุมแล้วแจ้งอธิบาย (สว ๒.)

ภายใน ๑๕ วัน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานภายใน ๓๐ วัน นับแต่ (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน (สว. ๓)

ให้ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่ (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน

นับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวน (สว ๖) เสนอภายใน

๓๐ วัน นับแต่ (๔) แล้วเสร็จ

วรรคสอง กก.สอบไม่เสร็จตาม ว.หนึ่ง ให้รายงาน นายก สั่งขยายเวลาได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน

วรรคสาม การสอบสวนไม่เสร็จภายใน ๑๘๐ วัน ให้ประธานฯ รายงาน นายก เสนอ ก.จังหวัด เพื่อเร่งรัดสอบสวน

ข้อ ๕๘ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐาน
ให้บันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

วรรคสอง เอกสารที่ใช้เป็นพยานให้ใช้ต้นฉบับ
ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่รับรองว่าเป็น
สำเนาถูกต้องก็ได้

วรรคสาม ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะ
สูญหายหรือถูกทำลายให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบ
ก็ได้

การแจ้ง สว.๒

ข้อ ๖๐ ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหาามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ในการนี้ให้แจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาามีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา

วรรคสอง การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบ สว.๒ ทำเป็น**สองฉบับ** และให้ผู้ถูกกล่าวหาหลงชื่อรับทราบไว้

วรรคสาม ให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

วรรคสี่ กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากระทำการตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถอย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหา**ยังคงยืนยัน**ตามที่รับสารภาพ ให้**บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ** รวมทั้ง**เหตุผลในการรับสารภาพ** (ถ้ามี) และ**สาเหตุแห่งการกระทำ**ไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวน**จะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้**

ข้อ ๖๐ วรรคห้า ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้
คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป

วรรคหก กรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อ
กล่าวหา ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อม
ทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่
อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหา
ไม่มารับทราบข้อกล่าวหาให้ส่ง สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้
ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ
หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูก
กล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ให้ทำเป็นสามฉบับ เมื่อล่วง
พ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่ง แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูก
กล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ
ตามวรรคห้า

การแจ้ง สว.๓

ข้อ ๖๑ ให้ กก.ดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุน
ข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิด
วินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถ หรือไม่อย่างไร แล้วให้
มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการ
กระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุ
หรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

วรรคสอง การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา ให้ทำตามแบบ **สว.๓ สองฉบับ** และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ
และวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๖๑ วรรคสาม ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหา ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

วรรคสี่ ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

วรรคห้า เมื่อได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ข้อ ๖๑ วรรคหก ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ส่ง สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำ สว.๓ เป็นสามฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่ง แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหา และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ กก. จะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือ จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหามาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่จะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๖ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้ กก.ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๖๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา
และพยาน ต้องมีกรรมการสอบส่วนไม่
น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๖๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา
และพยาน ห้ามล่อลวง ขู่เชิญ ให้สัญญา
หรืออุจใจให้ให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๖๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้เรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

วรรคสอง การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ แล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ให้กรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

วรรคสาม ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ขู่มขู่หรือบันทึกข้อความทับให้ใช้วิธีบิดฆ่าหรือตกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่บิดฆ่าหรือตกเติม

วรรคสี่ ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

วรรคห้า ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ นำมาตรา ๕ แห่ง ป.พ.พ.

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้หมด
ประเด็น ในกรณีที่เห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐาน
ใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าหรือมิใช่พยานหลักฐาน
ในประเด็นสำคัญ **คณะกรรมการสอบสวนจะมีมติงด
การสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้** แต่ต้องบันทึกเหตุ
นั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗
และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

การทางวินัยกรณีโอนสังกัด

ข้อ ๗๔ ในระหว่างการสอบสวน แม้ผู้ถูกกล่าวหาอยู่นอกบังคับบัญชาของนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้ง ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอจำนวนการสอบสวนต่อนายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๕ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ และให้นายกเทศมนตรีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๕ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ พร้อมทั้งพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป

สรุปการดำเนินการทางวินัยกรณีโอนสังกัด

กรณีที่หนึ่ง ตั้ง กก.สอบวินัยแล้ว ต่อมาผู้ถูกสอบสวนโอนไปสังกัดใหม่ ให้ กก.ที่ตั้งไว้เดิมสอบสวนต่อไปให้เสร็จ แล้วรายงาน (สว.๖) ต่อผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการสอบสวนถูกต้องหรือไม่ แต่ไม่ต้องส่งรายงานว่าควรลงโทษอย่างไร แล้วส่ง (สว.๖) ให้นายก อบท.สังกัดใหม่ เป็นผู้พิจารณาสั่งรายงานต่อไป

กรณีที่สอง ตั้ง กก. แล ะนาย ก อบท. เดิม มีคำสั่งลงโทษ กรณีไม่ร้ายแรง แล้วรายงาน ก.จังหวัด หรือกรณีเห็นว่าผิดร้ายแรงที่ต้องรายงาน ก.จังหวัดเดิมพิจารณาก่อน ต่อมาผู้นั้นโอนไปสังกัดใหม่ ก่อนที่ ก.จังหวัดเดิมจะพิจารณามีมติ ถือว่าการสั่งของนายก อบท.เดิมนั้นชอบด้วยกฎหมายในขณะที่สั่งแล้วจึงไม่ต้องส่งเรื่องกลับไปให้นายก อบท.ใหม่พิจารณาเหมือนกรณีที่หนึ่ง แต่ต้องส่งเรื่องไปให้ ก.จังหวัดสังกัดใหม่พิจารณา ทั้งนี้ ต้องให้คณะอนุฯ ใหม่ทำความเห็นเสนอด้วย

ก.จังหวัดเดิมพิจารณารายงานวินัยและมีมติแล้ว แต่นายก อบท. เดิม ยังไม่ได้ปฏิบัติตามมติ ก.จังหวัดเดิม ต่อมาผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่ ให้ส่งมติ ก.จังหวัดเดิม และรายงานวินัยไปให้ ก.จังหวัดใหม่พิจารณา ทั้งนี้ ไม่ต้องให้คณะอนุฯ ใหม่ทำความเห็นเสนอ เหมือนกรณีที่สอง

๔. ความเห็นของคณะกรรมการ สอบสวนวินัย

ข้อ ๗๕ เมื่อ กก.ได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุม
พิจารณาลงมติ ดังนี้

- (๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัย
กรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด
- (๒) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่
ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจาก
ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร
- (๓) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลด
ออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่
ราชการตามข้อ ๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ.
๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๗๖ ให้ กก.ทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖

กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้แนบไว้กับรายงานการสอบสวน

วรรคสอง รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริง กรณีไม่ได้สอบพยานให้รายงานเหตุไว้ กรณีรับ
สารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วิจัยเปรียบเทียบพยาน

(๓) ความเห็นของ กก.ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่
อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด
หรือหย่อนความสามารถ หรือมีเหตุความแน่วแน่

วรรคสาม ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบาญต่อนายก
อปท. และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

วรรคสี่ การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไป
แล้ว จะแต่งตั้ง กก.ในเรื่องนั้นอีกมิได้

๕. ความเห็นของผู้สังเกตการณ์การสอบสวน

ข้อ ๓๓ เมื่อ กก.ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายก .
ตรวจสอบความถูกต้องแล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ได้กระทำผิด หรือไม่มีเหตุที่จะให้ออก สมควรยุติเรื่อง
หรือกระทำผิดร้ายแรง ให้นายก.. **พิจารณาและสั่งการภายในสามสิบวัน**
นับแต่ได้รับสำนวน

(๒) ในกรณี กก.เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง ไม่ว่านายก..จะเห็นด้วยกับความเห็นของ กก.หรือไม่ก็ตาม
นายก..ต้องส่งเรื่องให้ ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา ภายใน **สามสิบวัน** นับแต่
ได้รับสำนวนการสอบสวนจาก กก.

วรรคสอง การพิจารณาดำเนินการของนายก.ตาม ว.หนึ่ง ต้อง
แสดงความเห็นเป็นหนังสือ กรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย

ข้อ ๗๘ ในกรณีนายก.เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็น พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ กก.คณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยอาจกำหนด
มาตรการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรก็ได้

วรรคสอง ในกรณี กก.คณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือนายก.เห็นเป็นการจำเป็น นายก.อาจแต่งตั้ง กก.คณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้

วรรคสาม ให้ กก.ทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้นายก.เพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

การลงโทษทางวินัย

ข้อ ๒๕ โทษวินัย มี ๕ สถาน ไล่จาก
ปลดออก ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน
ภาคทัณฑ์

ข้อ ๘๔ พนักงาน.ผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายก.สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดหย่อนก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อนไม่ถึงโทษตัดเงินเดือน

วรรคสอง ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษจะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

วรรคสาม กรณีการกระทำในเรื่องเดียวกัน แต่เป็นความผิดวินัยหลายฐานความผิด ให้สั่งลงโทษในสถานโทษที่หนักที่สุดเพียงสถานเดียวแห่งการกระทำนั้น

วรรคสี่ นายก.มีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือนตามวรรคหนึ่งได้ ดังนี้

- (๑) ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕ % และเป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
- (๒) ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

๖. ความเห็นของ ก.จังหวัด

ข้อ ๘๕ ในกรณี กก.ที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ พรรคหก หรือนายก.
แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายก.
เสนอ ก.จังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการ
ดำเนินการทางวินัยฯ พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอัน
ควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่
ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกและเมื่อ ก.จังหวัดมีมติเป็น
ประการใด ให้นายก.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๘๖ การลงโทษพนักงาน..ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด หรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด คำสั่งลงโทษให้แสดงให้ชัดเจน โดยมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน พยานหลักฐาน และ เหตุผลที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างไร เป็นการกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

การลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นคำสั่ง และระบุสิทธิในการอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งด้วย

ตัวอย่างการออกคำสั่งลงโทษวินัย

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๑	คำสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์	นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง ยกเว้นการสั่งพัก/ให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ขอความเห็นชอบ ก.จังหวัดมีคำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่งลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๒	คำสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน	นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง ยกเว้นการสั่งพัก/ให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ขอความเห็นชอบ ก.จังหวัดมีคำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่งลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๓	คำสั่งลงโทษ ลดขั้นเงินเดือน	นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง ยกเว้นการสั่งพัก/ให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ขอความเห็นชอบ ก.จังหวัดมีคำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่งลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือนายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรง ต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ไม่ย้อนหลัง (ตั้งแต่วันมีคำสั่งเป็นต้นไป) ยกเว้น (๑) มีคำสั่งพัก/ให้ออกไว้ก่อน ให้สั่งลงโทษตั้งแต่วันพัก/ให้ออก (๒) ละทิ้งติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน ไม่กลับมาอีก ให้สั่งลงโทษตั้งแต่วันละทิ้ง (วันแรก)

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือนายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรง ต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	ยกเว้น (๓) จำคุก/หนักกว่า จำคุก/บังติดต่อกถึงจำคุก ให้สั่งตั้งแต่วันจำคุก... (๔) มีการสั่งไล่อุด/ปลดไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ (เช่นคำสั่งเดิมผู้สั่งไม่มีอำนาจ) ให้สั่งลงโทษใหม่ตั้งแต่ควรออกตามคำสั่งเดิม

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือนายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรง ต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	ยกเว้น (๕) สั่งออกเหตุอื่นไม่ใช่โทษวินัย ถ้าต้องสั่งใหม่เป็นลงโทษวินัย ไล่ออก/ปลด ให้ส่งย้อนหลังไปวันที่สั่งให้ออกเดิม (๖) สั่งปลด/ไล่ออก หรือลาออก ไปแล้ว หรือลาออกไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งปลด/ไล่ออก อีก (หลายคำสั่งตั้ง) ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันมีผลของคำสั่งปลด/ไล่ออกหรือลาออก คำสั่งแรก

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือนายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรง ต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	ยกเว้น (๗) พันราชการตาม กม.บำนาญแล้ว ให้สั่งปลด/ไล่อ่อนหลังไปจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณ (๓๐ ก.ย.) (๘) มีเหตุสมควร ปลด/ไล่อ่อนหลังไปวันควรต้องออก (ไม่เคยใช้)

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๕	คำสั่งเปลี่ยนแปลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษงดโทษ หรือยกโทษ	(๑) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัด เห็นชอบ (วินัยแล้วเสร็จ) (๒) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษ เป็น ไม่แรง (๓) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษ เป็น ร้ายแรง	(๑) ไม่ต้องเปลี่ยนแปลง (ไม่ทำ ลท. ๕) ไม่ต้องรายงาน ก.จังหวัดอีก (๒) เปลี่ยนเป็นระดับไม่แรง ส่ง ย้อนหลังถึงคำสั่งเดิมไม่กระทบสิทธิ รับไปแล้วรายงาน ก.จังหวัด ทราบ (๓) เปลี่ยนเป็นระดับร้ายแรง วันมี ผลให้นำผลของ ลท.๔ มาใช้ แล้วรายงาน ก.จังหวัด ทราบ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๖	คำสั่ง เปลี่ยนแปลง โทษ สั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ผู้ อุต ธร ณ์ กรณีผิดวินัยไม่ แรง	(๑) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง มีการ อุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็นไม่แรง (๒) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง มีการ อุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็นร้ายแรง	(๑) เปลี่ยนจากระดับไม่แรงเป็น ระดับไม่แรง วันมีผลให้นำ ลท.๕ (๒) มาใช้ (๒) เปลี่ยนจากระดับไม่แรงเป็น ระดับร้ายแรง วันมีผลให้นำผล ของ ลท.๔ มาใช้

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๗	คำสั่งเปลี่ยนแปลงโทษ สั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือ เพิ่มโทษ ผู้ อู ท ธ ร ณ์ กรณีผิดวินัยแรง และสั่งกลับเข้า ราชการ	(๑) ลงโทษร้ายแรง มีการอุทธรณ์ คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยน โทษเป็นไม่แรง (๒) ลงโทษร้ายแรง มีการอุทธรณ์ คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็น ร้ายแรง	(๑) เปลี่ยนจากระดับร้ายแรงเป็น ระดับไม่แรง/ยุติเรื่อง ให้สั่งกลับเข้า รับราชการ และสั่งลงโทษไม่แรง/ยุติ เรื่อง ให้มีผลตั้งแต่วันที่ มีคำสั่ง (๒) เปลี่ยนจากระดับร้ายแรงเป็น ระดับร้ายแรง ให้มีผลตั้งแต่วันที่ คำสั่งลงโทษเดิม ไม่ต้องสั่งกลับเข้า รับราชการ

ข้อ ๘๓ เมื่อนายก.ได้ส่งลงโทษ หรืองดโทษ ตามข้อ ๘๔ หรือสั่งยุติเรื่อง (ไม่แรง) แล้ว ให้รายงานไปยัง ก.จังหวัด เพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุวินัยฯ ทำความเห็น เสนอ และ ก.จังหวัด ต้องพิจารณามิมติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ เลขาธิการ ก.จังหวัด ได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากนายก.

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นซึ่งคณะอนุวินัยฯ และ ก.จังหวัด ไม่อาจ พิจารณามิมติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่ เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในรายงานการประชุม ด้วย

ก.จังหวัด อาจมีมติในคราวเดียวให้เลขาธิการ ก.จังหวัด ส่งรายงานการ ดำเนินการทางวินัยไปให้คณะอนุวินัยฯ พิจารณาทำความเห็นเสนอก่อนการ พิจารณาและมีมติของ ก.จังหวัด ก็ได้

เมื่อ ก.จังหวัด พิจารณาเห็นว่า การลงโทษหรืองดโทษหรือสั่งยุติเรื่อง ตาม วรรคหนึ่ง เป็นการ ไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายก. สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะอนุวินัยฯ
หรือของ ก.หวัด ต้องแสดงผลให้ปรากฏเป็นหนังสือในรายงานการ
ประชุมด้วย

ในกรณีนายก.ได้สั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษฯ ตามข้อ ๘๕
วรรคหนึ่ง หรือสั่งให้ผู้ใดออกจากราชการ ตามมติ ก.จังหวัด ให้
รายงานต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อทราบ

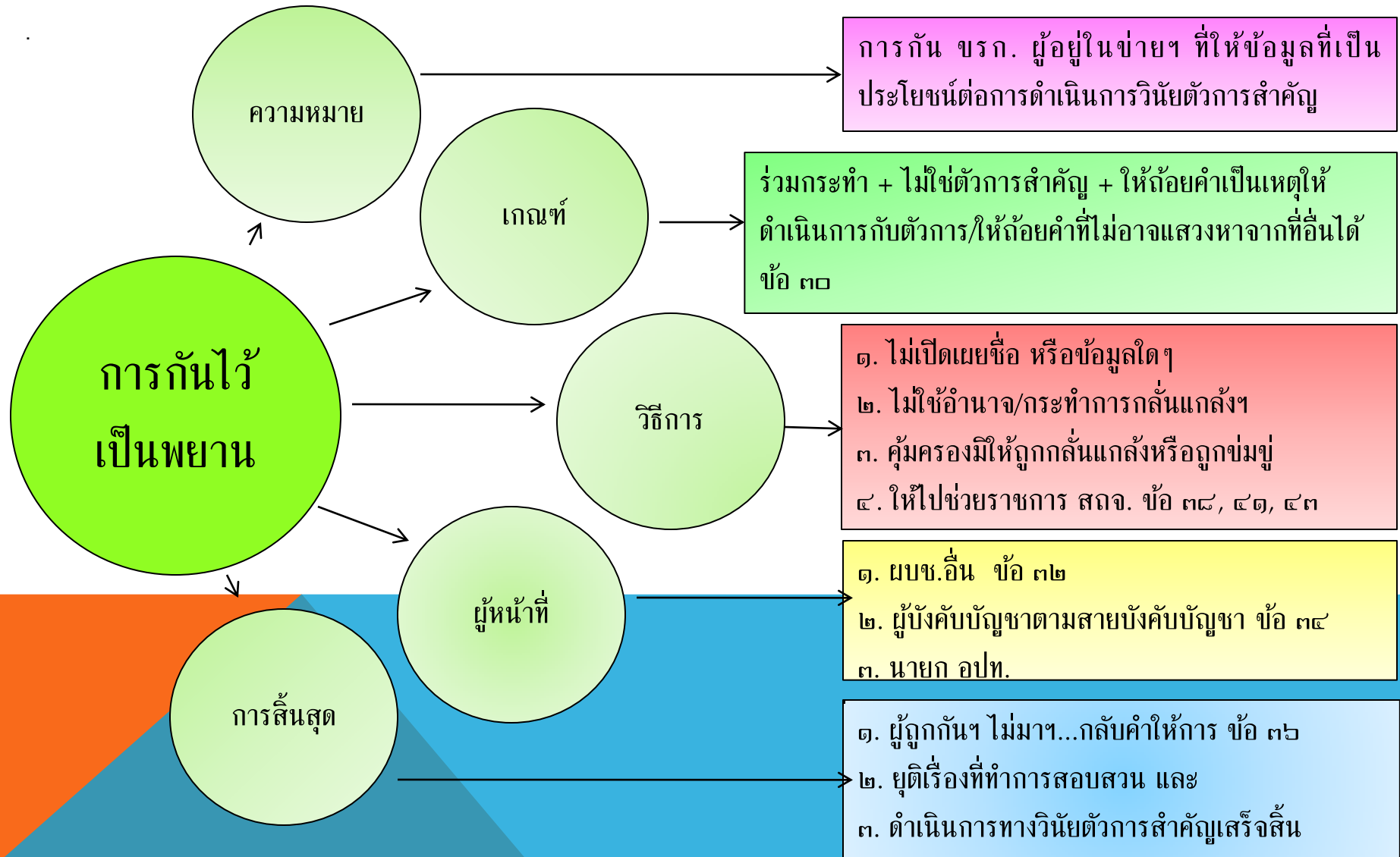
เมื่อนายก.ได้สั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ ฯ ..คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็น
อันยกเลิก ..ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัด หรือลดลงไปแล้วตามคำสั่งที่เป็น
อันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูก
ลงโทษ

ข้อ ๘๘ เมื่อนายก.ได้ดำเนินการทางวินัย หรือ
พิจารณาลงความเห็นให้พนักงาน.ออกจากราชการใน
เรื่องใด ถ้าคณะอนุวินัยฯหรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี
พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวน
เพิ่มเติม ก็ให้มีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่
ต้องการทราบไปให้นายก. เพื่อให้คณะกรรมการ
สอบสวนที่นายก.ได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวน
เพิ่มเติมได้ด้วย

ข้อ ๘๕ ในกรณีมีการแต่งตั้ง กก. ขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันที่
มาตรฐานทั่วไปนี้ใช้บังคับให้ กก.ดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไป
เกี่ยวกับวินัย พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการ
พิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไปนี้

ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่มาตรฐานทั่วไปนี้ใช้
บังคับ หรือโอนมาโดยมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ
ให้นายก.ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามมาตรฐานทั่วไปนี้ ส่วน
การดำเนินการเพื่อปรับบทความผิดและการสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการ
ตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด

การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๓๐ ผู้ใดมีส่วนร่วมทำผิด และมีใช้ตัวการสำคัญ อาจได้รับกันเป็นพยาน และคุ้มครองพยาน ไม่ว่าจะตั้ง กก. แล้วหรือไม่ ถ้าให้ข้อมูลต่อ ผบช. /คณะสืบ ข้อมูลนั้นเป็นเหตุ ให้ดำเนินวินัยตัวการสำคัญได้ให้ข้อมูลต่อ ผบช. /คณะสืบ ข้อมูลนั้น ซึ่งไม่อาจแสวงหาจากที่ใด เพื่อดำเนินการตัวการ สำคัญได้

ข้อ ๓๑ การกันพยาน การคุ้มครองพยาน สิ้นสุดเป็น อำนาจนายก ต้องทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๒ การให้ข้อมูล ถือเป็นปฏิบัติราชการ ไม่เป็นการเปิดเผยความลับ และไม่ข้าม ผบช.

วรรคสอง กรณี ผบช.อื่น ให้รายงานถึงนายก

ข้อ ๓๓ การกั้นพยาน ต้องมีเกิดจากล่อลวง ชู่ ชักจูง

ข้อ ๓๔ ระหว่างสอบ กก.เห็นสมควร กัน ให้ประธาน
รายงานนายกโดยเร็ว เพื่อสั่งกัน ให้ถือว่าการดำเนินการ
วินัยผู้กันเป็นอันยุติ เว้นแต่ (ข้อ ๓๖ ไม่มาให้ถ้อยคำ
ถ้อยคำเท็จ ให้นายก ยกเลิกกัน และดำเนินวินัยต่อ)

ข้อ ๓๕ กรณีมีเหตุควรกัน นายกอาจกันพยานก็ได้

ข้อ ๓๖ ผู้ถูกกันไม่ให้มาให้ถ้อยคำ ถ้อยคำเท็จ ให้นายก
ยกเลิกกัน และดำเนินวินัยต่อ

ให้นายก แจ้งการกัน และสิ้นสุดการกัน ผู้ถูก
กันหรือ กก.สอบ และส่งรวมไว้ในสำนวน

ข้อ ๓๘ ผบช. และนายก มีหน้าที่คุ้มครองพยาน ดังนี้
ไม่เปิดเผย ข้อมูล ผู้ให้ถ้อยคำ ไม่ใช่อำนาจกลั่นแกล้ง
ไม่กลั่นแกล้ง ข่มขู่

ข้อ ๓๙ ผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือให้คุ้มครอง ผบช.
จะดำเนินการตามจำเป็น แล้วปฏิบัติตามขั้นตอน
ภายหลังได้

ข้อ ๔๐ ผู้ใดเห็นว่า ผบช. ยังมีคุ้มครอง คุ้มครองไม่พอ หาก
ไม่ใช่นายก อาจยื่นนายกพิจารณา

ข้อ ๔๑ นายกได้รับคำร้องขอคุ้มครอง ถ้ามีมูลเชื่อเป็นไปตาม
พยานอ้าง ต้องคุ้มครองทันที หากจำเป็นเพื่อความปลอดภัยใน
ชีวิต อาจสั่งให้พยานไปช่วย สดจ. โดยสมัครใจเร็วก็ได้

ข้อ ๔๒ พยานเห็นว่านายก มีคุ้มครอง คุ้มครองไม่พอ อาจยื่น
หนังสือต่อ ก.จังหวัด พิจารณา

วรรคสอง ก.จังหวัดเห็นว่ามีมูล ให้มีมติ ให้พยานไป
ช่วยราชการ สดจ. แล้วแจ้งนายก ทราบ ปฏิบัติขั้นตอน
ภายหลังได้

ข้อ ๔๓ นายก เป็นคู่กรณี ให้ ก.จังหวัด มีมติให้พยาน
นั้นไปช่วยราชการ สถจ.

วรรคสอง นายก ไม่ดำเนินการตาม ข้อ ๔๒ ถือ
ว่าไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ให้ ก.จังหวัด มีมติแจ้ง
ผู้ควบคุม

ข้อ ๔๔ การคุ้มครองพยาน ให้ดำเนินการ โอกาสแรก
ที่ทำได้ จนถึงการยุติเรื่อง วินัยเสร็จสิ้น และเหตุ

คุ้มครองหมดไป

จบการนำเสนอ